

Список використаних джерел

1. Глоба Л. Г. Культурно-історичні традиції жіночої освіти в Україні / Л. Г. Глоба // Зб. наук. пр. Ін-ту психології ім. Г. С. Костюка АПН України. – 2010. – № 12, Т. 2. – С. 63–67.
2. Пушкарева Н. Л. Женщины Древней Руси / Н. Л. Пушкарева. – М. : Мысль, 1989. – 286 с.
3. Слюсаренко Н. В. Роль та місце жінки в історії розвитку суспільства / Н. В. Слюсаренко // Педагогічний альманах : зб. наук. пр. – Херсон : РПО, 2006. – Вип. 1. – С. 172–183.
4. Черчович І. Жіноча освіта в Україні: історичний огляд [Електронний ресурс] / І. Черчович // Гендер в деталях. – Режим доступу: <https://genderindetail.org.ua/season-topic/osvita-i-prosvita/zhinocha-osvita-v-ukraini-istorichniy-oglyad-134122.html>

Валентина Міщенко

магістрантка Полтавського національного педагогічного університету імені В. Г. Короленка
(науковий керівник – кандидат педагогічних наук,
доцент кафедри культурології та методики викладання
культурологічних дисциплін
Полтавського національного педагогічного
університету імені В. Г. Короленка Винничук Р.В.)
(м. Полтава)

АКСІОЛОГІЧНИЙ ПІДХІД У ПЕДАГОГІЦІ ДОЗВІЛЛЯ

Глобалізаційні процеси, що відбуваються сьогодні у світі, вносять принципові корективи в осмислення проблематики педагогіки дозвілля.

Про актуальність цієї проблематики свідчить той факт, що Міжнародна академія досліджень майбутнього акцентує увагу на різкому зростанні бюджету вільного часу населення розвинених країн світу в перше десятиліття XXI століття, що суттєво відобразиться на сфері дозвілля. За допомогою комп'ютерно-інформаційних технологій процес інтеграції рекреаційної і розвиваючої функцій дозвілля набуває нового змісту і сприяє залученню особистості до загальнолюдських і національних культурних цінностей, забезпечує особистісно значуще спілкування, розширюючи сферу виявлення особистісних якостей, сприяючи самореалізації творчого потенціалу індивіда. Враховуючи полікультурний характер сучасного суспільства в контексті діалогу культур і цивілізацій, упереджуючи можливість їх зіткнення (С. Хантінгтон), «ціннісний підхід» набуває особливої актуальності в педагогіці дозвілля.

Як відомо, дозвіллева діяльність є поліваріативною за своєю природою і передбачає різні способи її виявлення. Ефективність організації цієї діяльності визначити досить складно, оскільки остання може бути виявом різноманітних суб'єктивних цінностей, що важко піддаються діагностуванню.

У зв'язку з цим дослідження ціннісних орієнтацій, ідеалів, культурних інтересів суб'єктів дозвіллевої діяльності в контексті аксіологічного підходу є необхідною умовою розробки багатоцільових соціально-культурних програм.

Концептуальні питання професійної підготовки менеджерів дозвіллевої діяльності

В контексті входження в Європейський простір українській освітній системі необхідно узгодити свої стандарти і принципи навчання з Болонською конференцією. Нині в Україні відбувається вдосконалення навчальних програм системи освіти через зміни у законодавчому середовищі та з врахуванням розвитку інформаційних технологій. На жаль, далеко не всі українські навчальні заклади відповідають вимогам часу в ракурсі адаптації їх до європейських норм.

Ринкові умови господарювання вносять серйозні корективи у професійну підготовку фахівців у галузі дозвілля. Менеджер дозвіллевої діяльності сьогодні – це професіонал, який має досконало володіти теоретичними знаннями з національної та світової культури, практичними навичками організації і проведення дозвіллевих заходів, а також бути особистістю, здатною до творчих нестандартних рішень.

Саме тому кафедра прикладної культурології Київського національного університету культури і мистецтв спрямовує свої зусилля на вирішення таких основних завдань:

- вдосконалення змісту навчання, забезпечення наступності різних рівнів і ступенів освіти;
- створення умов для широкого залучення до педагогічної діяльності провідних вчених і практиків у галузі культури і мистецтва;
- розгортання наукових та прикладних досліджень з проблем культурології, психології, педагогіки та рекреації;
- приведення рівня професійної підготовки студентів відповідно до вимог сучасного розвитку європейської освіти;
- підвищення соціального статусу викладачів.

Для вирішення цих завдань необхідно розробити ефективну систему підвищення кваліфікації викладачів, адже професорсько – викладацький склад є найціннішим надбанням навчального закладу, від якого залежить успіх будь-якої освітньої діяльності. Система підвищення кваліфікації має включати такі елементи:

- конкурсний відбір кращих кандидатів на посади викладачів;
- постійне підвищення рівня знань і навичок відповідно до розвитку нової інформації й нових технологій;
- запровадження прозорого моніторингу та системи оцінки роботи викладачів;
- створення механізму компенсацій, який буде сприяти закріпленню викладачів високого професійного рівня.

Саме в такому контексті можуть бути вирішені концептуальні питання професійної підготовки менеджерів дозвіллевої діяльності у вищій школі.

Список використаних джерел

1. Борытко Н. М. Досуг как сфера воспитания / Н. М. Борытко // Культура. Искусство. Образование: проблемы, перспективы развития : материалы междунар. научно-практич. конф. – Смоленск : СГИИБ, 1998.

2. Дюмазедьє Ж. Культурная революция в организации досуга / Ж. Дюмазедьє // Культурно-просветительная работа. Любительская деятельность в сфере досуга. – М., 1989. – Вып. 12.

3. Кротова Ю. Н. Становление и развитие педагогики досуга в США и Великобритании : дисс. ... д-ра пед.наук.: 13.00.05 / Ю. Н. Кротова. – СПб., 1994. – 457 с.

Марина Набок

кандидат філологічних наук, доцент кафедри

мовної підготовки іноземних громадян

Сумського державного університету

(м. Суми)

РОЛЬ ЕТНОКУЛЬТУРНИХ СКЛАДОВИХ У РОБОТІ З ІНОЗЕМНИМИ СТУДЕНТАМИ

В умовах глобалізаційних процесів питання розвитку, збереження та ознайомлення чужоземних студентів з культурними надбаннями українців, зокрема думовим епосом та кобзарським мистецтвом, стає все очевиднішим. В процесі такого ознайомлення відбувається взаємообмін національними культурними цінностями, що є важливою складовою у розумінні прикметних рис характеру кожного окремого народу.

На жаль, навчальний матеріал для іноземних студентів, у зв'язку з тим, що вони вивчають російську мову (вивчення української мови в англomовних групах розпочато з 2016 року), не орієнтований на розкриття національних прикмет українців, їх багатий внутрішній світ, традиційну культуру тощо. Тому вони ототожнюють українців з росіянами, не розуміючи прямо протилежних їх ментальних особливостей. Однак, живучи в українському культурному, мовному середовищі, чужоземні студенти досить часто виявляють неабияке зацікавлення історією українського народу. Щоправда, тут у них виникають значні труднощі, адже брак відповідної інформації, незнання природи українців значно ускладнює самовизначення їх в українському духовному просторі. Та й нам, українцям, а надто викладачам кафедр з мовної підготовки іноземних громадян, знання національної природи, особливостей світосприйняття та світорозуміння інших народів, розширило б уявлення про внутрішній світ іноземного студента, покращило б міжкультурний діалог викладача з ним.

Відтак, з такою метою у групах студентів з країн Близького Сходу, які навчаються в медичному інституті Сумського державного університету, ми практикуємо їх ознайомлення з українською усною народною творчістю, насамперед з українськими народними думами. Зокрема, студенти прослухали записи дум, проаналізували та написали відгуки. В процесі таких наукових пошуків, відбувається взаємообмін національними цінностями кожного окремого народу.

Так, щоб точніше окреслити природну основу українського козака-воїна, іноземним студентам було пояснено смисл слова «козак», що увібрало в себе первісне розуміння навколишнього світу. Чимало дослідників намагались пояснити це слово як запозичене. Проте, нині воно трактується як питомо праукраїнське, що мало коріння ще